

Mobilne ad-hoc mreže – bežični pristup bez infrastrukture

Proteklih godina značajno je porastao broj bežičnih pristupnih točaka, ali se gotovo uvijek radi o pristupu koji je ograničen na relativno malo područje ili pojedine objekte. Takve pristupne točke oslanjaju se na infrastrukturu i da bi ih bilo moguće postaviti i putem njih omogućiti bežični pristup potrebno je imati izgrađenu mrežnu infrastrukturu. Zbog te svoje karakteristike takve se mreže teško šire na područja u kojima infrastruktura ne postoji to jest treba je tek izgraditi.

S druge strane u gotovo svim gradovima postoje udruge korisnika bežičnih mreža koji ulažu napore u izgradnju bežičnih mreža koje pokrivaju određena naseljena područja i pritom se oslanjaju na vlastitu infrastrukturu izgrađenu od bežičnih linkova, a rjeđe korištenjem nekih drugih tehnika (laserski linkovi i sl.). Zbog ograničenosti broja kanal pa time i relativne zagušenosti etera bežičnim signalima, ali i zbog potrebe za mrežnim administriranjem i planiranjem, izgradnja i održavanje takvih mreža je zahtjevan posao.

Mobilne ad-hoc mreže omogućavaju dinamičko usmjeravanje podataka pri čemu sve bežične točke djeluju kao usmjeritelji. Mreža se sama brine o održavanju komunikacijskih puteva razmjenjujući podatke o čvorovima. Svaki novi čvor mreža sama detektira i šalje odgovarajuće usmjeriteljske informacije kako bi omogućila komunikaciju. Zbog tih karakteristika uspostava jedne takve mreže ne predstavlja zahtjevan posao te nam omogućava da bežičnim signalom pokrijemo prostore na kojima ne postoji infrastruktura uz minimum administracije.

Sadržaj rada/prezentacije:

- Bežični pristup, može li bez infrastrukture
- Kratak pregled protokola
- Pogled ispod haube
- Sigurnost bežične mesh mreže
- Propusnost mreže
- Interkonekcija